

**Σχόλιο της Επιτροπής Διεθνών
του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση**



Ανακοίνωση



Πρόσφατα, μια σειρά οργανώσεις της Επαναστατικής Αριστεράς της Μέσης Ανατολής και της Ευρώπης εξέδωσαν «κοινή ανακοίνωση» ενάντια στις δικτατορίες, στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, στον Da'esh (ISIS), στην κρατική καταστολή και στον ρατσισμό». Το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, όπως αποτυπώνεται και σε πρόσφατη ανακοίνωση του γραφείου της ΠΕ του για τη Συρία, τις πολεμικές εξελίξεις και το ρόλο της ΕΕ, έχει θέσει το στόχο της δημιουργίας ενός διεθνιστικού αντιπολεμικού αντιιμπεριαλιστικού δικτύου στη Μέση Ανατολή και την Ευρώπη, με την πρωτοπόρα συμβολή των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς. Απ' αυτή τη σκοπιά, θεωρούμε υποχρέωσή μας να παρέμβουμε στη συζήτηση που έχει ανοίξει με αφορμή τις εξελίξεις στη Μεσόγειο και τη Μ. Ανατολή, και στην οποία τοποθετείται η κοινή ανακοίνωση σειράς αριστερών οργανώσεων (SWP, NPA, κ.α.), καθώς εκτιμούμε ότι η ανακοίνωση αυτή διέπεται από μια **τριπλή υποτίμηση** που έχει πολιτικές συνέπειες στην ανάλυση της κατάστασης, αλλά και τον προσανατολισμό του κινήματος.

Πρώτον, στην ανακοίνωση τονίζεται ότι το ISIS είναι δημιούργημα των διεθνών και περιφερειακών ιμπεριαλιστικών επιθέσεων και **υποβαθμίζεται πλήρως η οικονομική και πολιτική στήριξη και συμβολή του αμερικάνικου και ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού, της Τουρκίας και των υπεραντιδραστικών σκοταδιστικών αραβικών μοναρχιών του Κόλπου στην τερατογένεση του "Ισλαμικού Κράτους"**. Είναι καίριας σημασίας ζήτημα όμως το γεγονός ότι **οι δυνάμεις αυτές όπλισαν, χρηματοδότησαν και αξιοποίησαν** -και στο παρελθόν και σήμερα- **πλήθος αντιδραστικών οργανώσεων** με αναφορά στον ισλαμικό «Ιερό Πόλεμο». Απουσιάζει, επίσης, οποιαδήποτε αναφορά στον «Ελεύθερο Συριακό Στρατό» (ΕΣΣ), η υποστήριξη του οποίου δεν είναι άσχετη με την ανάδυση του ISIS.

Δεύτερον, στην ανακοίνωση **παραβλέπεται η προσπάθεια ανατροπής του καθεστώτος Άσαντ από τις δυνάμεις του αμερικάνικου και ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού**. Το ότι το καθεστώς Άσαντ είναι βαθιά αντιδημοκρατικό είναι κοινή παραδοχή, δεν χωρά αμφιβολία.

Είναι ωστόσο κρίσιμο ζήτημα να **διακρίνεται** μια αναγκαία λαϊκή, κινηματική και προοδευτική αμφισβήτηση του καθεστώτος Άσαντ, και από την άλλη τα αντιδραστικά σχέδια ΗΠΑ και ΕΕ που **επιχειρούν να το ανατρέψουν με ιμπεριαλιστική επέμβαση** λόγω της **ανοικτής συνεργασίας του Άσαντ με τους ανταγωνιστικούς ιμπεριαλισμούς της Ρωσίας και της Κίνας, το Ιράν κλπ.** Η αντιγραφή του σεναρίου της Λιβύης στη Συρία όχι απλά δεν προμηνύει τίποτε προοδευτικό, αλλά αντίθετα δημιουργεί ακόμη πιο δυσμενείς συνθήκες για τους λαούς της περιοχής.

Τρίτον, από την ανακοίνωση **λείπει** (ακόμα και σαν λέξη) **οποιαδήποτε αναφορά στην Ευρωπαϊκή Ένωση,** ενώ γίνεται μονάχα μια γενικόλογη αναφορά σε «χώρες της Ευρώπης» και την αυταρχική αντιδημοκρατική φυγή προς τα εμπρός του Φρανσουά Ολάντ και της γαλλικής κυβέρνησης και μια καταγγελία γενικά της «Ευρώπης-Φρούριο». Όμως, και μέσα από αυτές τις εξελίξεις, **η Ευρωπαϊκή Ένωση φανερώνει απροκάλυπτα για άλλη μια φορά το πραγματικό της πρόσωπο,** ως μια δύναμη αντιδραστική – αντιδημοκρατική, πολεμοκάπηλη – ιμπεριαλιστική, ρατσιστική, πεδίο επώασης φασιστικών, ακροδεξιών και εθνικιστικών δυνάμεων, ένα επιτελείο της επίθεσης ενάντια στους εργαζόμενους και τους λαούς, το σφαγείο των Πολυεθνικών και του ευρωπαϊκού κεφαλαίου. Με πρόσχημα τη δολοφονική επίθεση στο Παρίσι το Συμβούλιο των υπουργών Άμυνας της ΕΕ ενεργοποίησε πρόσφατα το άρθρο 42, παράγραφος 7 της Συνθήκης της ΕΕ (Συνθήκη του Μάαστριχτ), που προωθεί την στρατιωτική επέμβαση στην περιοχή –και την υποχρεωτική αλληλεγγύη των κρατών μελών της ΕΕ- με θεμελιακό τον ρόλο του NATO. Αντίστοιχα, αντιδραστικά αντιδημοκρατικά μέτρα συμφωνήθηκαν και στη σύνοδο των υπουργών Εσωτερικών της ΕΕ. Κατά τη γνώμη μας, **η παρασιώπηση του ρόλου της ΕΕ και η απουσία καταγγελίας της ως βασικού εταίρου και συνένοχου στα εγκλήματα που διεξάγονται με τις επεμβάσεις, τους βομβαρδισμούς, τους πνιγμούς των προσφύγων** (π.χ. από τη frontex, δύναμη της ΕΕ), **και τόσα άλλα, είναι σοβαρότατο λάθος και αδυνατίζει πλήρως το αναγκαίο περιεχόμενο ενός αντιπολεμικού, αντιιμπεριαλιστικού και ταξικού διεθνιστικού κινήματος που έχουμε ανάγκη στις χώρες μας και συνολικά στην Ευρώπη και την περιοχή της Μεσογείου, δυσκολεύει τις δυνατότητες ενός διεθνιστικού αντιιμπεριαλιστικού – αντιπολεμικού συντονισμού και πρωτοβουλιών που είναι επείγουσες και αναγκαίες, ιδιαίτερα από την μαχόμενη και ανατρεπτική Αριστερά.** Η ανάγκη ρήξης και αποδέσμευσης από την ΕΕ, με εργατικό αντικαπιταλιστικό και διεθνιστικό περιεχόμενο, είναι πλέον επιτακτική για τους λαούς και **αποτελεί Λυδία λίθο** για την πολιτική και τη φυσιογνωμία της Αριστεράς διεθνώς, ιδιαίτερα της ανατρεπτικής και αντικαπιταλιστικής.

Σε κάθε περίπτωση, η συζήτηση για το αναγκαίο πλαίσιο, τους στόχους και το περιεχόμενο

ενός αντιπολεμικού και αντιιμπεριαλιστικού κινήματος που θα παλεύει **ενάντια στην διαρκή τρομοκρατική επίθεση του κεφαλαίου, των οργανισμών (NATO-ΕΕ) και των κυβερνήσεων του ενάντια στους λαούς**, με πολέμους και ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, καταστάσεις «έκτακτης ανάγκης», ένταση του αυταρχισμού και της καταστολής, κατάργηση δημοκρατικών δικαιωμάτων και αυταρχική θωράκιση ενάντια στους εργαζόμενους και τους λαούς, ένταση του ρατσισμού, του φασισμού και της ξενοφοβίας, απαιτεί κοινές πρωτοβουλίες και πολιτικές θέσεις που να απαντούν συνολικά και ουσιαστικά στην επίθεση του αντιπάλου, δηλαδή του κεφαλαίου, της ΕΕ, των ΗΠΑ και του NATO, της Ρωσίας, του ιμπεριαλισμού συνολικά. Η ρεφορμιστική και διαχειριστική αριστερά, πολλά κόμματα της επίσημης ευρωπαϊκής αριστεράς ήδη στοιχήθηκαν ή ανέχθηκαν τις επεμβάσεις, τα «έκτακτα μέτρα» στις χώρες τους, συναίνεσαν στην κυρίαρχη πολιτική κυβερνήσεων και ΕΕ. Η αντικαπιταλιστική και επαναστατική αριστερά πρέπει να μιλήσει και να δράσει ανοιχτά και καθαρά, κατονομάζοντας και στοχεύοντας τον αντίπαλο και την αιτία συνολικά.

Ο μόνος δρόμος είναι η αδελφoσύνη των λαών, η διεθνής αλληλεγγύη και ο κοινός αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο στην προοπτική της επανάστασης, του διεθνισμού και του σοσιαλισμού - κομμουνισμού της νέας εποχής.

Αθήνα, Δεκέμβρης 2015